

Arrest

nr. 301 155 van 6 februari 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. MOSKOFIDIS
Rootenstraat 21/18
3600 GENK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE wnd. voorzitter VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Iraakse nationaliteit te zijn, op 23 oktober 2023 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 7 september 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 december 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 januari 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. FLORIO.

Gehoord de opmerkingen van eerste verzoeker vertegenwoordigd en tweede verzoeker bijgestaan door advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat A. MOSKOFIDIS verschijnt voor de verzoekers.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekers, die verklaren de Iraakse nationaliteit te hebben en België te zijn binnengekomen op 11 november 2021, dienen op 16 november 2021 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Nadat een vragenlijst wordt ingevuld en ondertekend, wordt het dossier van verzoekers op 13 mei 2022 door de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS), waar verzoekers gehoord worden op 16 juni 2023.

1.3. Op 7 september 2023 neemt de commissaris-generaal voor vluchtelingen en staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissingen tot weigering van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit zijn de bestreden beslissingen die aangetekend worden verstuurd op 20 september 2023.

De eerste bestreden beslissing, genomen ten aanzien van verzoeker, luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen heeft u de Iraakse nationaliteit en bent u op 20 februari 1984 geboren in Kirkuk, Irak. U bent een soennitische moslim van Koerdische origine. U huwde in 2012 met M.H.K. (CG X, o.v.X) en heeft twee kinderen. U ging tot het derde middelbaar naar school en begon vervolgens als arbeider in de bouw te werken. In 2013 sloot u zich aan bij de peshmerga gelinkt aan de PUK (Patriotic Union of Kurdistan). U startte als bewaker van het logistieke centrum. Uw hoogst behaalde rang was onderofficier. Toen de strijd tegen de IS (Islamitische Staat) uitbrak werd u achtereenvolgens naar Khabaza, Mullah Abdallah en Tuz Khurmata uitgezonden. In 2015 sneuvelde de commandant Liwa Sherko in de strijd tegen IS. De door IS ingenomen dorpen werden door de anti-terreureenheden onmiddellijk daarop aangevallen en uiteindelijk door de peshmerga heroverd. De materiële schade in de dorpen was aanzienlijk en er waren veel (burger)slachtoffers gevallen. U maakte deel uit van de steuneenheid en u werd enkel in noodgeval naar de frontlinie gestuurd. Uw eenheid had als hoofdtaak om de olievelden in Khabaza veilig te stellen. In 2016 werd u naar Tuz Khurmatu overgeplaatst. Op 25 augustus 2017 werd er een algemene vergadering georganiseerd met de peshmerga. Tijdens de vergadering verklaarde de liwa dat de peshmerga op materiële hulp konden rekenen. De televisiezender ‘reinga’ was eveneens aanwezig. U werd geïnterviewd door de journalist. U vertelde in tegenstelling tot wat de liwa net verkondigd had dat de peshmerga zelf voor hun kleding, hun eten, hun wapens en hun munitie moesten zorgen en dat ze niet op logistieke steun konden rekenen. De lijfwachten van de liwa hoorden wat u tegen de reporter vertelde en sloegen u totdat u het bewustzijn verloor. Ze namen tevens de camera af van de journalist en maakten die stuk. U werd overgebracht naar het ziekenhuis. Uw buurman kwam u ophalen en u ging niet meer naar uw werk. Op 9 september 2017 werd u opgebeld door een vriend die u meedeelde dat hij dacht dat u veroordeeld ging worden. U verbleef nog twee weken bij uw tante en verliet vervolgens Irak op 21 september 2017 samen met uw echtgenote en uw kinderen. Jullie reisden legaal naar Turkije en vandaar verder naar Griekenland.

U diende een verzoek in bij de Griekse asielinstanties. In het kader van dit verzoek haalde u aan dat Liwa Sherko tijdens de gevechten gesneuveld was. De andere officieren besloten daarop een tegenaanval in te zetten op de omliggende dorpen tegen de Islamitische Staat. Tijdens deze aanval kwamen veel burgers, vrouwen en kinderen om het leven. De leden van de liwa mochten hier echter niets over zeggen. U werd naar aanleiding van het offensief geïnterviewd. U heeft alles verteld tegen de journalist over wat er gebeurd was, waardoor u problemen kreeg met de familie van de liwa. De Griekse asielinstanties hechtten echter geen geloof aan uw verklaringen en wezen uw verzoek om internationale bescherming af. Jullie reisden vervolgens verder via de Balkanroute naar België waar u op 16 november 2021 een verzoek om internationale bescherming indiende.

Ter staving van uw verzoek legt u een kopie neer van uw identiteitskaart, de identiteitskaart van uw echtgenote en kinderen, een kopie van uw nationaliteitsbewijs en het nationaliteitsbewijs van uw echtgenote, een kopie van uw woonstkaart, een kopie van de martelarenbadge, een kopie van uw huwelijksakte, een kopie van het vonnis, een kopie van uw badge bij de peshmerga en foto's van de borst van uw vrouw.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk hebt gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Uit uw verklaringen blijkt dat u bij terugkeer naar Irak vreest om gedurende vijftien jaar opgesloten te worden omdat u tijdens de algemene vergadering van de peshmerga aanklaarde dat jullie logistiek onvoldoende ondersteuning kregen. U kan het CGVS hier niet van overtuigen omwille van volgende redenen.

Vooreerst blijkt dat u in het kader van uw verzoek om internationale bescherming bij de Griekse asielinstanties andere motieven aanhaalde dan degene die u inroept in het kader van uw verzoek in België, hetgeen uiteraard nefast is voor de geloofwaardigheid van uw verklaringen. Zo verklaarde u in Griekenland dat u niets mocht zeggen over de grootschalige vernielingen en de vele burgerslachtoffers die gevallen waren bij de verovering van de dorpen op IS. U zou deze informatie echter doorgespeeld hebben tijdens een interview aan de radio, waardoor u problemen ondervond met de familie van liwa Sherko (CGVS man p.4). In het kader van uw verzoek in België verklaarde u dan weer dat u het gebrek aan logistieke steun signaleerde aan een televisiezender, waardoor u tot een gevangenisstraf werd veroordeeld. Dat u zich dusdanig tegenspreekt over de eigenlijke reden van uw problemen roept zeer ernstige vraagtekens op bij de geloofwaardigheid ervan. U stelde dat u in Griekenland iets verzonnen had dat niet strookte met de waarheid daar u geen echt relaas had om uit de doeken te doen (CGVS man p.5). Dit is toch opmerkelijk. U werd gevraagd waarom u in Griekenland niet gewoon de 'waarheid' aangaande de reden van uw vertrek kon toelichten. U kon evenwel niet in een aanvaardbaar antwoord voorzien. U verklaarde dat u van mening was dat u met uw verzonnen relaas meer kans maakte om een statuut te verwerven en niet uit het land gezet te worden (CGVS man p.5). De vaststelling dat u zonder aannemelijke reden in Griekenland een asielaanvraag zou hebben verzonden en hier in België een variant erop, is nefast voor uw algemene geloofwaardigheid.

Ook omwille van volgende redenen kan geen geloof gehecht worden aan uw asielmotieven.

Volgens uw verklaringen ging u in 2013 in dienst van de peshmerga, waar u uiteindelijk tot eind augustus 2017 gewerkt heeft. U verklaarde dat er elke maand een algemene vergadering georganiseerd werd om de manschappen moed in te spreken (CGVS man p.15). U heeft in uw carrière meer dan 50 van dergelijke vergaderingen bijgewoond. U heeft in het verleden nooit het woord genomen tijdens deze evenementen om eventuele grieven kenbaar te maken (CGVS man p.15). U stelde dat u de vraag schriftelijk moest stellen indien u het woord wilde nemen tijdens de vergadering. Ook dit heeft u nooit geprobeerd. U dacht dat ze er toch niet op zouden antwoorden, dus heeft u het maar zo gelaten. Dit is merkwaardig daar het een manier was om anoniem de problemen kenbaar te maken, zonder dat u aan de kritiek gekoppeld zou worden (CGVS p.17). U heeft in het verleden geen enkele poging ondernomen om het probleem van de logistiek op een andere manier aan te kaarten bij uw oversten (CGVS man p.15). U heeft nooit uw overste aangesproken om het euvel te berde te brengen. U vond dat niet zo gemakkelijk en heeft nooit een poging ondernomen om iets aan de situatie te wijzigen, zo zegt u (CGVS man p.17). U durfde dit niet aangezien u er zich goed van bewust was dat er mensen opgesloten en mishandeld werden als ze kritiek gaven op de kwaliteit van het eten en opmerkten dat de plaats waar de eenheid verbleef vuil was (CGVS man p.16). Niemand durfde iets te zeggen uit vrees voor represailles, zo gaat u verder (CGVS man p.16). U heeft aldus gedurende vier jaar geen enkele poging ondernomen om de situatie van de gewone peshmerga aan te kaarten. Het is dan ook bijzonder weinig geloofwaardig dat u plots zelf naar de verslaggevers zou zijn gestapt om hen in te lichten van de algemene problemen (CGVS man p.14). U verklaarde dat u de onrechtvaardigheid niet meer aankon en daarom de pers te woord stond. U dacht dat door de reporters aan te spreken het probleem opgelost zou worden, dat jullie vooralsnog het nodige materiaal zouden krijgen en dat uw overste de zaken in orde zou brengen (CGVS p.17). Deze gang van zaken is zeer weinig geloofwaardig. Uit uw verklaringen blijkt verder dat u telkens veertien dagen werkte en zeven dagen verlof had (CGVS p.18). Hoewel u ervan uitging dat door de pers te raadplegen uw problemen opgelost zouden worden, bent u in uw verlofdagen evenmin ooit naar het persbureau gegaan om daar –anoniem- te getuigen over hoe het er werkelijk aan toe ging bij de peshmerga. U werd dit voorgelegd: u vond het een beetje onhandig om zelf naar de pers te stappen en te vragen om een interview. U vreesde dat de pers u misschien niet zou geloven als u daar in burgerkledij zou verschijnen (CGVS man p.18). U ging er van uit dat er enkel geloof aan uw woorden gehecht zou worden indien u op uw werk in uniform uw beklag deed (CGVS man p.18). Dit houdt geen steek, niet in het minst omdat u o immers een badge had om u mee te identificeren (CGVS man p.18). Het is niet geloofwaardig dat u, die gedurende vier jaar niets durfde te

zeggen, plotsklaps tijdens een vergadering waar iedereen aanwezig was de pers te woord stond om de logistieke problemen aan te kaarten, wetende wat voor represailles dit zou kunnen hebben.

U verklaarde dat u op 27 augustus 2017 veroordeeld werd. Dat wil zeggen twee dagen na het voorgehouden incident. U bent nooit opgeroepen om te verschijnen voor de militaire rechtbank. Op 9 september 2017 werd u opgebeld door een collega die zei dat hij dacht dat u veroordeeld werd (CGVS man p.19, p.20). Dit wil zeggen tien dagen na uw eigenlijke veroordeling. U bent in tussentijd gewoon thuis gebleven. U heeft in die periode geen problemen gekend. Na het telefoontje van 9 september 2017 verbleef u vervolgens nog twee weken in het huis van uw tante (CGVS man p.14). Ook in deze periode heeft u geen problemen meer gekend. U heeft uiteindelijk op 21 september 2017 het land legaal verlaten via de luchthaven van Erbil. Wederom heeft u geen problemen ondervonden, zelfs niet tijdens de controles bij uw uitreis (CGVS man p.6). Moest u daadwerkelijk veroordeeld zijn, kan er aangenomen worden dat u niet zo maar probleemloos thuis kon blijven na uw veroordeling en vervolgens legaal het land kon verlaten. Na uw vertrek werd er evenmin navraag naar u gedaan (CGVS man p.14).

Uit uw verklaringen blijkt dat u vertrokken bent op basis van één telefoontje van een collega. Uw collega dacht dat u veroordeeld was. U was met andere woorden niet eens zeker dat u effectief veroordeeld werd en besloot onmiddellijk om het land te verlaten. Ook dit is toch op zijn minst merkwaardig te noemen. Vooraleer een dergelijke ingrijpende beslissing te nemen voor u en uw gezin kan er toch verondersteld worden dat u op een of andere manier zekerheid zou willen over wat er u boven het hoofd hangt (CGVS man p.20). U bent bovendien in 2017 uit Irak vertrokken en het is pas in 2023 dat u een kopie van uw veroordeling in handen zou hebben gekregen. U had er in het verleden nooit naar gevraagd, zo haalt u aan. Dat u de afgelopen vijf jaar, of zelfs voor uw vertrek uit Irak, niet geprobeerd heeft om enige mate van zekerheid over en een bewijs van uw veroordeling te bemachtigen, hypothekeert eens te meer de geloofwaardigheid van uw verklaringen. U heeft pas navraag gedaan naar een bewijs van uw effectieve veroordeling toen er door de Belgische asielinstanties expliciet naar gevraagd werd (CGVS p.19). U legt bovendien slechts een kopie neer van het document. Dergelijke documenten hebben een geringe bewijswaarde daar ze eenvoudig kunnen vervalst worden. U kan het CGVS er dan ook niet van overtuigen dat er in uw hoofde een gegronde vrees voor vervolging bestaat zoals bedoeld in de vluchtelingenconventie.

De door u neergelegde documenten wijzigen deze appreciatie niet. Uw identiteitskaart, de identiteitskaart van uw echtgenote en kinderen, uw nationaliteitsbewijs en het nationaliteitsbewijs van uw echtgenote, uw woonstkaart en uw huwelijksakte zijn documenten die uw verklaringen inzake uw identiteit, nationaliteit en burgerlijke stand illustreren. Deze documenten werpen echter geen ander licht op de door u aangehaalde asielmotieven. De martelarenbadge die uw moeder kreeg naar aanleiding van het sneuvelen van uw vader heeft geen betrekking op uw asielaanspraak. De foto's van de borst van uw vrouw tonen aan dat uw echtgenote een ontsteking heeft. Ook dit vermag de appreciatie van de door u aangehaalde asielmotieven niet te wijzigen.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak worden het rapport **UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq van mei 2019** (beschikbaar op [https:// www.refworld.org/docid/5cc9b20c4.html](https://www.refworld.org/docid/5cc9b20c4.html) of <https://www.refworld.org>), en de **EUAA Country Guidance Note: Iraq van juni 2022** (beschikbaar op <http://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-iraq-june-2022> of <https://euaa.europa.eu/asylum-knowledge/country-guidance>) in rekening genomen.

Nergens in voornoemde UNHCR-richtlijnen wordt geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Irak, dienen de verzoeken om internationale bescherming van Irakezen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken verzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Irak. UNHCR wijst er op dat verzoekers afkomstig uit "conflict-affected areas", afhankelijk van de individuele omstandigheden van de zaak, nood kunnen hebben aan

bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld.

In de voormelde EUAA Guidance Note wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Guidance Note wordt er op gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Irak verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per provincie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een provincie; (v) het aantal burgerslachtoffers; en (vi) de mate waarin burgers ingevolgd het gewapend conflict de provincie ontvluchten.

De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Irak, die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie infra). Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

*Uit een grondige analyse van de beschikbare landeninformatie (zie de **COI Focus Irak – Veiligheidssituatie van 26 april 2023**, beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coif_irak_veiligheidssituatie_20230426.pdf; en het **EUAA Country of Origin Report Iraq: Security situation van januari 2022**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_co_report_iraq_security_situation_20220223.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds 2013 grotendeels werd bepaald door de opkomst van en de strijd tegen de Islamitische Staat van Irak en Syrië (ISIS). Op 9 december 2017 kondigde de toenmalige Iraakse eerste minister Haider al-Abadi de definitieve overwinning op ISIS af. Het door ISIS uitgeroepen kalifaat is volledig verdwenen. Sinds het verlies van het laatste grondgebied in Irak voert ISIS een low-level-guerrillaoorlog met als voornaamste doelwitten het Iraakse leger, de politie, de Popular Mobilization Forces (PMF), en lokale gezagsdragers. Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweld door de restanten van de Islamitische Staat in 2022 en begin 2023 op een vergelijkbaar pijl bleef met het jaar daarvoor. Ook in 2022 en begin 2023 is ISIS een ruraal fenomeen en houdt het zich schuil in ontoegankelijke gebieden in Centraal-Irak, van waaruit het aanvallen uitvoert. Het lagere niveau van geweld toe te schrijven aan ISIS is over het hele land duidelijk voelbaar. Grootschalige aanvallen zijn uitzonderlijk geworden. Zelfmoordaanslagen zijn zo goed als verdwenen, alsook aanslagen met een hoog aantal burgerslachtoffers.*

De sjiiitische milities van de PMF hebben in 2020-2021 hun greep op het voormalige ISIS-territorium in Centraal-Irak verder versterkt. Ook in 2022 wisten de PMF verder aan invloed te winnen, en drongen zij verder door in hoge posities binnen de regering.

De parlementaire verkiezingen van oktober 2021 zijn zonder grote geweldincidenten verlopen. De daaropvolgende regeringsvorming heeft tot grote spanningen geleid tussen de sjiiitische politieke partijen onderling. De politieke strijd die daarop volgde onttaarde in augustus 2022 in een openlijke confrontatie tussen de Sadristen en hun tegenstanders van het meer pro-Iraanse Coordination Framework. Het geweld bleef in Bagdad beperkt tot de Internationale Zone. In Zuid-Irak werden vooral de kantoren van pro-Iraanse milities aangevallen door Sadristische militanten. In Basra kwam het tot schietpartijen in het centrum van de stad. Buiten de door sjiieten gedomineerde delen van het land is het niet tot rellen of gevechten gekomen. In Noord-Irak en in de rest van Centraal-Irak bleef het rustig. Door bemiddeling uit verschillende hoeken kon een grootschalige confrontatie vermeden worden en trokken de Sadristen zich terug. De slachtoffers die bij deze opstoot van het geweld te betreuren vielen, vielen hoofdzakelijk onder de betogers, zijnde leden van de Sadristische Vredesbrigades, onder de pro-Iraanse PMF die tegen de betogers vochten, en onder de veiligheidsdiensten. Op 13 oktober 2022 werd Abdul Latif Rashid van de Koerdische partij Patriotische Unie van Koerdistan (PUK) verkozen tot nieuwe president van Irak. Het Iraakse parlement heeft op 27 oktober 2022 de nieuwe regering onder leiding van Mohammed Shya al-Sudani van de Dawa partij verkozen waarmee de politieke patstelling, die een volledig jaar had geduurd, kon worden doorbroken.

De VS en Iran hebben verder beiden een militaire aanwezigheid in het land. Zowel in 2020 als 2021 kwam het tot vijandelijkheden tussen de VS enerzijds en pro-Iraanse milities anderzijds. Dit heeft tot een hele

reeks aanslagen op militaire en andere instellingen van de VS in Irak geleid. De terugtrekking van de Amerikaanse grondtroepen was tegen eind 2021 afgerond, maar dit betekent niet het volledige einde van de Amerikaanse aanwezigheid. Er blijft nog altijd een beperkte capaciteit voorhanden die soms het doelwit van aanvallen wordt.

Uit de voormelde informatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Irak regionaal erg verschillend zijn. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Bijgevolg dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in Irak, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Kirkuk te worden beoordeeld. Dit gebied omvat vier districten: Kirkuk, Dibil, Hawija, Daquq.

De etnisch-religieus diverse provincie Kirkuk is van groot strategisch en economisch belang vanwege de aanwezige olievoorraden in de regio. De algemene situatie in de provincie wordt in grote mate bepaald door de verhoudingen tussen de Iraakse centrale overheid en de Koerdische overheid, die op haar beurt langs de partijgrenzen van de Patriotic Union of Kurdistan (PUK) en de Kurdish Democratic Party (KDP) heen intern verdeeld is door een politiek geschil over de provincie. De provinciehoofdstad Kirkuk en de regio's die grenzen aan de Koerdische Autonome Regio (KAR) behoren tot de zogenoemde betwiste gebieden. Hoewel de Iraakse overheid sinds oktober 2017, als reactie op het Koerdische onafhankelijkheidsreferendum, de controle claimt over het volledige territorium van de provincie is de situatie op het terrein complexer. De Iraqi Security Forces (ISF), Koerdische veiligheidsdiensten, de PMF en hieraan gelieerde lokale milities zijn allen aanwezig in de provincie. De versnippering van de veiligheidsactoren, een gebrekkige samenwerking en een onduidelijke taakverdeling hebben een negatieve impact op de stabiliteit in de regio. Verschillende etnisch-religieuze groepen ondervinden discriminatie en in enkele gevallen geweld door de overheidstroepen. Sommige veiligheidsactoren profiteren van deze situatie en ontwikkelen criminele activiteiten zoals oliesmokkel en afpersing. De etnische spanningen tussen Koerden en Arabieren lopen verder op omwille van de Arabiseringspolitiek die volgens de Koerden in de betwiste gebieden wordt gevoerd. De Turkmene van hun kant vrezen om in het conflict tussen de Koerden en Arabieren gemarginaliseerd te raken.

ISIS blijft aanwezig in de provincie en heeft als gevolg van de gebrekkige coördinatie tussen de aanwezige veiligheidsactoren een zekere mate van handelingsvrijheid in rurale, afgelegen gebieden. ISIS streeft niet naar territoriale controle in Kirkuk, maar wil het staatsgezag ondermijnen door middel van guerrillatactieken, waaronder aanslagen met improvised explosive devices (IED's), moordaanslagen op vooraanstaande leden van de gemeenschap, ontvoeringen en afpersing van de plaatselijke bevolking. Ook viseert ISIS vermeende collaborateurs met de Iraakse autoriteiten, stammenleiders en mukhtars. Andere vormen van geweld door ISIS waaraan de plattelandsbevolking kan worden blootgesteld, zijn afpersing, aanvallen op dorpen, overvallen en het in brand steken van velden. De acties van ISIS leidden in het verleden tot de evacuatie van verscheidene dorpen op het platteland. Als antwoord op de asymmetrische aanvallen van ISIS zet het Iraakse leger anti-terreuroperaties op. Ook luchtbombardementen door de internationale coalitie en de Iraakse luchtmacht vinden plaats. Tevens werd er in mei 2021 een gezamenlijk commandocentrum van de ISF en de peshmerga opgezet, bedoeld om samen in de betwiste gebieden op te treden tegen ISIS.

In de hele provincie Kirkuk vinden veiligheidsincidenten plaats. In de periode van januari 2022 tot februari 2023 lag het totaal aantal veiligheidsincidenten, alsook het aantal burgerslachtoffers dat hierbij viel, op een relatief laag niveau. Uit de beschikbare informatie blijkt voorts dat het gros van de dodelijke slachtoffers die bij deze veiligheidsincidenten vallen, tot de strijdende partijen behoort en dat het aandeel burgerslachtoffers beperkt is.

Volgens IOM telde Irak op 31 december 2022 nog 1.168.619 ontheemden (IDP's) en keerden ruim 4.9 miljoen ontheemden reeds terug naar hun regio van oorsprong. De totale terugkeerratio van IDP's uit de provincie Kirkuk bedroeg in december 2022 82%, wat overeenkomt met ongeveer 355.000 personen. Ongeveer 75.442 inwoners uit de provincie Kirkuk zijn nog steeds ontheemd. Naast stabiele relocatie zijn de redenen waarom IDP's niet naar hun regio van herkomst terugkeerden divers. Naast stabiele relocatie zijn de redenen waarom IDP's niet naar hun regio van herkomst terugkeerden divers. Gebrek aan werkgelegenheid, basisvoorzieningen en woongelegenheden; een onzekere veiligheidssituatie in de regio van herkomst of een gewijzigde etnisch-religieuze bevolkingssamenstelling worden onder meer aangehaald als een reden om niet terug te keren. De aanwezigheid van lokale milities kan een belemmering vormen voor de terugkeer van IDP's.

In de EUAA Guidance Note wordt aangegeven dat er voor geen enkele Iraakse provincie geconcludeerd kan worden dat er sprake is van een situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger louter door zijn of haar aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige schade in de zin van artikel 15 c) van de (herschikte) Kwalificatierichtlijn. Na een grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er niet kan gesteld worden dat de veiligheidssituatie in Irak, en meer specifiek in de provincie Kirkuk, sinds de publicatie van de EASO Guidance Note in juni 2022 zodanig is gewijzigd is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Irak, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou in de zin van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet.

Hierbij aansluitend wijst het CGVS er volledigheidshalve nog op dat het EHRM in het arrest in de zaak D. et al. V. Roemenië van 14 januari 2020 (zaak nr. 75953/16) zijn standpunt omtrent de mogelijke schending van artikel 3 EVRM omwille van de veiligheidssituatie in Irak nogmaals heeft bevestigd. Het Hof stelde vast dat er geen elementen voorlagen die erop wijzen dat de situatie in Irak aanzienlijk veranderd zou zijn sinds haar arresten in de zaken J.K. et al. v. Zweden (zaak nr. 59166/12) en A.G. v. België (zaak nr. 68739/14), respectievelijk uitgesproken op 23 augustus 2016 en 19 september 2017, waarin het Hof oordeelde dat de veiligheidssituatie in Irak niet van dien aard is dat de verwijdering van een persoon een schending van artikel 3 EVRM zou inhouden.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in de provincie Kirkuk nog steeds complex, problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Als een Irakese verzoeker afkomstig uit de provincie Kirkuk omwille van zijn of haar specifieke profiel bescherming nodig heeft, wordt die dan ook verleend. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in de provincie Kirkuk actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de provincie Kirkuk in uw hoofde dermate verhogen dat er moet worden aangenomen dat u bij een terugkeer naar Kirkuk een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Kirkuk. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.“

De tweede bestreden beslissing, genomen ten aanzien van verzoekster, luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen heeft u de Iraakse nationaliteit en bent u op 11 september 1992 geboren in Kirkuk,

Irak. U bent een soennitische moslim van Koerdische origine. U huwde in 2012 met M.K.S. (CG X, o.v.X) en heeft twee kinderen. Uw echtgenoot werkte sinds 2013 bij de peshmerga. Hij getuigde over de logistieke problemen bij de peshmerga aan een televisiezender, waardoor hij in elkaar geslagen werd en in het ziekenhuis belandde.

Op 9 september 2017 werd uw echtgenoot opgebeld door een vriend die hem meedeelde dat hij dacht dat hij veroordeeld ging worden. Jullie verbleven nog twee weken bij de tante van uw echtgenoot en u verliet Irak op 21 september 2017 samen met uw echtgenoot en uw kinderen. Jullie reisden legaal naar Turkije en vandaar verder naar Griekenland.

Jullie dienden een verzoek om internationale bescherming in bij de Griekse asielinstanties. De Griekse asielinstanties hechtten echter geen geloof aan uw verklaringen en wezen uw verzoek om internationale bescherming af. Jullie reisden vervolgens verder via de Balkanroute naar België waar u op 16 november 2021 een verzoek om internationale bescherming indiende.

Ter staving van uw verzoek legt u een kopie neer van uw identiteitskaart, de identiteitskaart van uw echtgenoot en kinderen, een kopie van uw nationaliteitsbewijs en het nationaliteitsbewijs van uw echtgenoot, een kopie van de woonkaart op naam van uw echtgenoot, een kopie van de martelarenbadge van uw schoonmoeder, een kopie van uw huwelijksakte, een kopie van het vonnis van uw echtgenoot, een kopie van de badge van uw echtgenoot en foto's van een ontsteking op uw borst.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat uw verzoek om internationale bescherming steunt op de asielmotieven van uw echtgenoot M.K.S.. U haalt geen bijkomende incidenten of problemen aan (CGVS vrouw p.3). In hoofde van uw man werd besloten tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Aangezien u zich volledig beroept op de door uw echtgenoot aangehaalde asielmotieven, kan ook ten aanzien van u niet gesteld worden dat u uw land van herkomst heeft verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of dat u er een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Wat het verzoek om internationale bescherming in hoofde van uw echtgenoot betreft concludeerde het Commissariaat-generaal het volgende:

(idem motieven eerste bestreden beslissing)

Derhalve kan niet besloten worden dat u om deze redenen een beschermingsstatus kan worden toegekend.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak worden het rapport **UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq van mei 2019** (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/5cc9b20c4.html> of <https://www.refworld.org>), en de **EUAA Country Guidance Note: Iraq van juni 2022** (beschikbaar op <http://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-iraq-june-2022> of <https://euaa.europa.eu/asylum-knowledge/country-guidance>) in rekening genomen.

Nergens in voornoemde UNHCR-richtlijnen wordt geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Irak, dienen de verzoeken om internationale bescherming van Irakezen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken verzoeker en anderzijds actuele en

betrouwbare informatie over de situatie in Irak. UNHCR wijst er op dat verzoekers afkomstig uit “conflict-affected areas”, afhankelijk van de individuele omstandigheden van de zaak, nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld.

In de voormelde EUAA Guidance Note wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Guidance Note wordt er op gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Irak verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per provincie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een provincie; (v) het aantal burgerslachtoffers; en (vi) de mate waarin burgers ingevolgd het gewapend conflict de provincie ontvluchten.

De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Irak, die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie infra). Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

*Uit een grondige analyse van de beschikbare landeninformatie (zie de **COI Focus Irak – Veiligheidssituatie van 26 april 2023**, beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coif_irak_veiligheidssituatie_20230426.pdf; en het **EUAA Country of Origin Report Iraq: Security situation van januari 2022**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_co_report_iraq_security_situation_20220223.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds 2013 grotendeels werd bepaald door de opkomst van en de strijd tegen de Islamitische Staat van Irak en Syrië (ISIS). Op 9 december 2017 kondigde de toenmalige Iraakse eerste minister Haider al-Abadi de definitieve overwinning op ISIS af. Het door ISIS uitgeroepen kalifaat is volledig verdwenen. Sinds het verlies van het laatste grondgebied in Irak voert ISIS een low-level-guerrillaoorlog met als voornaamste doelwitten het Iraakse leger, de politie, de Popular Mobilization Forces (PMF), en lokale gezagsdragers. Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweld door de restanten van de Islamitische Staat in 2022 en begin 2023 op een vergelijkbaar pijl bleef met het jaar daarvoor. Ook in 2022 en begin 2023 is ISIS een ruraal fenomeen en houdt het zich schuil in ontoegankelijke gebieden in Centraal-Irak, van waaruit het aanvallen uitvoert. Het lagere niveau van geweld toe te schrijven aan ISIS is over het hele land duidelijk voelbaar. Grootschalige aanvallen zijn uitzonderlijk geworden. Zelfmoordaanslagen zijn zo goed als verdwenen, alsook aanslagen met een hoog aantal burgerslachtoffers.*

De sjiitische milities van de PMF hebben in 2020-2021 hun greep op het voormalige ISIS-territorium in Centraal-Irak verder versterkt. Ook in 2022 wisten de PMF verder aan invloed te winnen, en drongen zij verder door in hoge posities binnen de regering.

De parlementaire verkiezingen van oktober 2021 zijn zonder grote geweldincidenten verlopen. De daaropvolgende regeringsvorming heeft tot grote spanningen geleid tussen de sjiitische politieke partijen onderling. De politieke strijd die daarop volgde ontaarde in augustus 2022 in een openlijke confrontatie tussen de Sadristen en hun tegenstanders van het meer pro-Iraanse Coordination Framework. Het geweld bleef in Bagdad beperkt tot de Internationale Zone. In Zuid-Irak werden vooral de kantoren van pro-Iraanse milities aangevallen door Sadristische militanten. In Basra kwam het tot schietpartijen in het centrum van de stad. Buiten de door sjiieten gedomineerde delen van het land is het niet tot rellen of gevechten gekomen. In Noord-Irak en in de rest van Centraal-Irak bleef het rustig. Door bemiddeling uit verschillende hoeken kon een grootschalige confrontatie vermeden worden en trokken de Sadristen zich terug. De slachtoffers die bij deze opstoot van het geweld te betreuren vielen, vielen hoofdzakelijk onder de betogers, zijnde leden van de Sadristische Vredesbrigades, onder de pro-Iraanse PMF die tegen de betogers vochten, en onder de veiligheidsdiensten. Op 13 oktober 2022 werd Abdul Latif Rashid van de Koerdische partij Patriotische Unie van Koerdistan (PUK) verkozen tot nieuwe president van Irak. Het Iraakse parlement heeft op 27 oktober 2022 de nieuwe regering onder leiding van Mohammed Shya al-Sudani van de Dawa partij verkozen waarmee de politieke patstelling, die een volledig jaar had geduurd, kon worden doorbroken.

De VS en Iran hebben verder beiden een militaire aanwezigheid in het land. Zowel in 2020 als 2021 kwam het tot vijandelijkheden tussen de VS enerzijds en pro-Iraanse milities anderzijds. Dit heeft tot een hele reeks aanslagen op militaire en andere instellingen van de VS in Irak geleid. De terugtrekking van de Amerikaanse grondtroepen was tegen eind 2021 afgerond, maar dit betekent niet het volledige einde van de Amerikaanse aanwezigheid. Er blijft nog altijd een beperkte capaciteit voorhanden die soms het doelwit van aanvallen wordt.

Uit de voormelde informatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Irak regionaal erg verschillend zijn. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Bijgevolg dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in Irak, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Kirkuk te worden beoordeeld. Dit gebied omvat vier districten: Kirkuk, Dibil, Hawija, Daquq.

De etnisch-religieus diverse provincie Kirkuk is van groot strategisch en economisch belang vanwege de aanwezige olievoorraden in de regio. De algemene situatie in de provincie wordt in grote mate bepaald door de verhoudingen tussen de Iraakse centrale overheid en de Koerdische overheid, die op haar beurt langs de partijgrenzen van de Patriotic Union of Kurdistan (PUK) en de Kurdish Democratic Party (KDP) heen intern verdeeld is door een politiek geschil over de provincie. De provinciehoofdstad Kirkuk en de regio's die grenzen aan de Koerdische Autonome Regio (KAR) behoren tot de zogenoemde betwiste gebieden. Hoewel de Iraakse overheid sinds oktober 2017, als reactie op het Koerdische onafhankelijkheidsreferendum, de controle claimt over het volledige territorium van de provincie is de situatie op het terrein complexer. De Iraqi Security Forces (ISF), Koerdische veiligheidsdiensten, de PMF en hieraan gelieerde lokale milities zijn allen aanwezig in de provincie. De versnippering van de veiligheidsactoren, een gebrekkige samenwerking en een onduidelijke taakverdeling hebben een negatieve impact op de stabiliteit in de regio. Verschillende etnisch-religieuze groepen ondervinden discriminatie en in enkele gevallen geweld door de overheidstroepen. Sommige veiligheidsactoren profiteren van deze situatie en ontwikkelen criminele activiteiten zoals oliesmokkel en afpersing. De etnische spanningen tussen Koerden en Arabieren lopen verder op omwille van de Arabiseringspolitiek die volgens de Koerden in de betwiste gebieden wordt gevoerd. De Turkmene van hun kant vrezen om in het conflict tussen de Koerden en Arabieren gemarginaliseerd te raken.

ISIS blijft aanwezig in de provincie en heeft als gevolg van de gebrekkige coördinatie tussen de aanwezige veiligheidsactoren een zekere mate van handelingsvrijheid in rurale, afgelegen gebieden. ISIS streeft niet naar territoriale controle in Kirkuk, maar wil het staatsgezag ondermijnen door middel van guerrillatactieken, waaronder aanslagen met improvised explosive devices (IED's), moordaanslagen op vooraanstaande leden van de gemeenschap, ontvoeringen en afpersing van de plaatselijke bevolking. Ook viseert ISIS vermeende collaborateurs met de Iraakse autoriteiten, stammenleiders en mukhtars. Andere vormen van geweld door ISIS waaraan de plattelandsbevolking kan worden blootgesteld, zijn afpersing, aanvallen op dorpen, overvallen en het in brand steken van velden. De acties van ISIS leidden in het verleden tot de evacuatie van verscheidene dorpen op het platteland. Als antwoord op de asymmetrische aanvallen van ISIS zet het Iraakse leger anti-terreuroperaties op. Ook luchtbombardementen door de internationale coalitie en de Iraakse luchtmacht vinden plaats. Tevens werd er in mei 2021 een gezamenlijk commandocentrum van de ISF en de peshmerga opgezet, bedoeld om samen in de betwiste gebieden op te treden tegen ISIS.

In de hele provincie Kirkuk vinden veiligheidsincidenten plaats. In de periode van januari 2022 tot februari 2023 lag het totaal aantal veiligheidsincidenten, alsook het aantal burgerslachtoffers dat hierbij viel, op een relatief laag niveau. Uit de beschikbare informatie blijkt voorts dat het gros van de dodelijke slachtoffers die bij deze veiligheidsincidenten vallen, tot de strijdende partijen behoort en dat het aandeel burgerslachtoffers beperkt is.

Volgens IOM telde Irak op 31 december 2022 nog 1.168.619 ontheemden (IDP's) en keerden ruim 4,9 miljoen ontheemden reeds terug naar hun regio van oorsprong. De totale terugkeerratio van IDP's uit de provincie Kirkuk bedroeg in december 2022 82%, wat overeenkomt met ongeveer 355.000 personen. Ongeveer 75.442 inwoners uit de provincie Kirkuk zijn nog steeds ontheemd. Naast stabiele relocatie zijn de redenen waarom IDP's niet naar hun regio van herkomst terugkeerden divers. Naast stabiele relocatie zijn de redenen waarom IDP's niet naar hun regio van herkomst terugkeerden divers. Gebrek aan werkgelegenheid, basisvoorzieningen en woongelegenheden; een onzekere veiligheidssituatie in de regio van herkomst of een gewijzigde etnisch-religieuze bevolkingssamenstelling worden onder meer

aangehaald als een reden om niet terug te keren. De aanwezigheid van lokale milities kan een belemmering vormen voor de terugkeer van IDP's.

In de EUAA Guidance Note wordt aangegeven dat er voor geen enkele Iraakse provincie geconcludeerd kan worden dat er sprake is van een situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger louter door zijn of haar aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige schade in de zin van artikel 15 c) van de (herschikte) Kwalificatierichtlijn. Na een grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er niet kan gesteld worden dat de veiligheidssituatie in Irak, en meer specifiek in de provincie Kirkuk, sinds de publicatie van de EASO Guidance Note in juni 2022 zodanig is gewijzigd is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Irak, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou in de zin van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet.

Hierbij aansluitend wijst het CGVS er volledigheidshalve nog op dat het EHRM in het arrest in de zaak D. et al. V. Roemenië van 14 januari 2020 (zaak nr. 75953/16) zijn standpunt omtrent de mogelijke schending van artikel 3 EVRM omwille van de veiligheidssituatie in Irak nogmaals heeft bevestigd. Het Hof stelde vast dat er geen elementen voorlagen die erop wijzen dat de situatie in Irak aanzienlijk veranderd zou zijn sinds haar arresten in de zaken J.K. et al. v. Zweden (zaak nr. 59166/12) en A.G. v. België (zaak nr. 68739/14), respectievelijk uitgesproken op 23 augustus 2016 en 19 september 2017, waarin het Hof oordeelde dat de veiligheidssituatie in Irak niet van dien aard is dat de verwijdering van een persoon een schending van artikel 3 EVRM zou inhouden.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in de provincie Kirkuk nog steeds complex, problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Als een Irakese verzoeker afkomstig uit de provincie Kirkuk omwille van zijn of haar specifieke profiel bescherming nodig heeft, wordt die dan ook verleend. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in de provincie Kirkuk actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de provincie Kirkuk in uw hoofde dermate verhogen dat er moet worden aangenomen dat u bij een terugkeer naar Kirkuk een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Kirkuk. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

Verzoekers voeren een schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, van artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 1, A, § 2 van de Conventie Van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van de materiële motiveringsplicht, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het redelijkheidsbeginsel. Zij menen dat er sprake is van een manifeste beoordelingsfout.

Zij betogen dat verzoeker in Irak het gevaar loopt om het slachtoffer te worden van represailles vanwege de Koerdische partij PUK nadat hij zich kritisch had uitgelaten tijdens een televisieuitzending, namelijk over de gebrekkige werking binnen de partij PUK. Hij vreest dat aanhangers van de PUK met hem zullen afrekenen bij terugkeer naar Irak. Zij menen dat verzoeker gedurende zijn persoonlijk onderhoud wel degelijk een voldoende duidelijk zicht geboden heeft op zijn moeilijkheden met de peshmerga.

Waar gewezen wordt op de tegenstrijdige verklaringen, wijzen verzoekers erop dat verzoeker erkend heeft dat zijn verklaringen afgelegd in Griekenland niet helemaal juist waren en dat verzoeker zich bij aankomst in Griekenland in een slecht mentale toestand bevond, te wijten aan hun gevaarlijke reis en stress omwille van de slechte gezondheidstoestand van verzoekster. Zij leggen uit dat landgenoten hen vertelden dat zij moesten spreken over een gebeurtenis die zodanig ernstig is dat de asielautoriteiten niet anders zouden kunnen dan hen een verblijfsvergunning te verstrekken. Zij merken op dat de gebeurtenissen op zich, met name dat er vele burgerslachtoffers zijn gevallen, wel degelijk waargebeurd zijn. Tijdens het Griekse asielinterview zou verzoeker enkel verzonnen hebben dat hij tijdens een Koerdische radio-uitzending in Irak over menselijke tragedies zou hebben gesproken waarna hij bedreigingen van de peshmerga zou hebben gekregen. In de zes jaren die verstreken zijn sedert zijn asielaanvraag in Griekenland, heeft hij begrepen dat hij de waarheid dient te vertellen. Hij verwijt de commissaris-generaal vooringenomen te zijn en er *a priori* vanuit te zijn gegaan dat zijn verklaringen bij de Belgische asielinstanties onbetrouwbaar zijn omwille van de verschillen met zijn verklaringen afgelegd in Griekenland. Verzoeker benadrukt dat hij tijdens zijn persoonlijk onderhoud op elk moment zijn volledige medewerking heeft verleend door eerlijk te antwoorden op de hem gestelde vragen.

Vervolgens voeren zij aan dat de commissaris-generaal te weinig rekening gehouden heeft met de concrete omstandigheden en feitelijkheden en plaatsen alsook met het profiel van verzoeker en kan het hem niet worden verweten nooit eerder zijn grieven over de gebrekkige logistiek kenbaar gemaakt te hebben bij zijn hiërarchische oversten. Uit het onderhoud blijkt dat verzoeker gebukt ging onder de stress en angst voor represailles indien hij zijn oversten zou durven bekritisieren, reden waarom hij vier jaar lang zijn woede heeft opgekropt. Hij legt uit dat hij goed op de hoogte was van de corruptie en vriendjespolitiek binnen de PUK en dat zijn geduld een eindpunt bereikte in augustus 2017. Hij vervolgt dat toen er op 25 augustus 2017 een algemene vergadering van de peshmerga plaatsvond, hij besloot om zijn stilzwijgen te doorbreken. De 'goed-nieuws-show' van de liwa was voor hem de druppel die de emmer deed overlopen. Dit heeft dan geleid tot een reactie van de liwa die zijn lijfwachten de opdracht gaf om hardhandig tussenbeide te komen. Hij had gehoopt dat hij beschermd zou zijn omdat hij publiekelijk zijn verklaringen had gedaan, maar beseft dat dit een foute inschatting was. Verzoeker voegt toe dat hij niet alleen duidelijk was over de redenen waarom hij niet eerder zijn beklag heeft gedaan, maar ook waarom hij zich niet eerder had geïnformeerd omtrent het vonnis van de rechtbank.

Verzoekers verwijten de commissaris-generaal geen voldoende onderzoek te hebben gevoerd naar het door hem neergelegde document, zijnde de kopie van het vonnis. Er werden volgens hen geen middelen aangewend om na te gaan of het door hen voorgelegde Iraakse document al dan niet correcte informatie bevat over het asielrelaas nu er enkel wordt geoordeeld dat het slechts op een kopie gaat waarvan de authenticiteit niet kan worden nagegaan. Hij meent dat zijn kopie van de martelarenbadge, de kopie van zijn eigen badge bij de peshmerga en een kopie van het vonnis waarin hij werd veroordeeld, wel degelijk overtuigend genoeg waren. Er bestaan volgens hem ernstige redenen om het voordeel van de twijfel te verlenen. Zij stellen nog er alles aan te doen om de originele exemplaren te bekomen en voegen toe dat ze momenteel bezig zijn om via hun contacten in Irak bijkomende bewijzen te verzamelen.

Voor wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus voeren zij aan dat zij voldoende wijze hebben aangetoond dat hun leven in Irak in gevaar is.

3. Nieuwe stukken

3.1. Ter terechtzitting leggen verzoekers een aanvullende nota neer overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet, waarbij zij volgende stukken voegen:

- Origineel van het Iraaks vonnis waarin verzoeker werd veroordeeld tot een gevangenisstraf;
- Beëdigde vertaling naar het Nederlands van stuk 1;
- Origineel van verzoekers badge bij de peshmerga;
- Origineel van de woonkaart van verzoeker;
- Origineel van de martelarenbadge op naam van verzoekers moeder;
- Origineel van de kaart mbt de bevolkingstelling;

- Origineel van de briefomslag (DHL) waarin de originele documenten (stukken 1, 3, 4, 5 en 6 vervat waren).

Verzoekers leggen uit dat zij die originele exemplaren ontvangen hebben met de hulp van verzoekers broer G.S.M. die in Irak verblijft.

4. Onderzoek van de gegrondheid van het beroep

4.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl.St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoekster daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staaft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*

e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”

4.3. Beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet

4.3.1. Het vluchtrelaas van verzoekers kan als volgt worden samengevat. Verzoeker, die zich in 2013 aansloot bij de persmerga gelinkt aan de *Patriotic Union of Kurdistan* (hierna: PUK) vreest bij terugkeer naar Irak gedurende 15 jaar opgesloten te zullen worden omdat hij tijdens een interview op de televisie aankwaam dat de logistiek onvoldoende ondersteuning kreeg.

4.3.2. Middels de bestreden beslissingen weigert de commissaris-generaal aan verzoekers de vluchtelingenstatussen toe te kennen daar geen geloof wordt gehecht aan hun relaas. De commissaris-generaal baseert zich hiervoor op volgende vaststellingen:

I) De vaststelling dat verzoeker zonder aannemelijke redenen in Griekenland een asielaas zou hebben verzonden en zijn relaas in België hierop een variant is, is nefast voor de algemene geloofwaardigheid;

II) De door verzoeker voorgestelde gang van zaken is zeer weinig geloofwaardig, meer bepaald dat hij gedurende vier jaar niets durfde te zeggen, maar dan plotsklaps tijdens een vergadering waar iedereen aanwezig was de pers te woord stond om de logistieke problemen aan te kaarten, wetende wat voor represailles dit zou kunnen hebben;

III) Verzoeker legt geen geloofwaardige verklaringen af omtrent de door hem opgelopen veroordeling in Irak op 27 augustus 2017 nu (a) hij hiervan op de hoogte werd gesteld door een collega die hem zei dat hij dacht dat hij veroordeeld werd; (b) verzoeker na zijn veroordeling gewoon kon thuis blijven en geen problemen heeft gekend; (c) hij op 21 september 2017 het land legaal kon verlaten; (d) het vreemd is dat verzoeker, die zelfs niet zeker was dat hij werd veroordeeld, besloot om onmiddellijk het land te verlaten zonder hierover op enige manier zekerheid te krijgen; (e) hij de afgelopen vijf jaar of zelfs voor zijn vertrek uit Irak niet heeft geprobeerd om enige mate van zekerheid over en een bewijs van zijn veroordeling te bemachtigen; (f) het vonnis dat hij in 2023 heeft verkregen slechts een kopie betreft wat een geringe bewijswaarde heeft daar ze eenvoudig kan worden vervalst;

IV) De door verzoekers neergelegde documenten wijzigen voorgaande appreciatie niet nu (a) zijn identiteitskaart, die van zijn echtgenote en kinderen, zijn nationaliteitsbewijs en dat van zijn echtgenote, zijn woonkaart en huwelijksakte documenten zijn die hun verklaringen inzake hun identiteit, nationaliteit en burgerlijke stand illustreren, maar geen ander licht werpen op de door hen aangehaalde asielmotieven; (b) de martelarenbadge die verzoekers moeder kreeg naar aanleiding van het sneuvelen van zijn vader geen betrekking heeft op zijn asielaas; (c) de foto's van de borst van verzoekster aantonen dat zij een ontsteking heeft, maar de appreciatie van de door hen aangehaalde asielmotieven niet vermag te wijzigen.

4.3.3. Uit lezing van het administratief dossier blijkt dat verzoekers geen geloofwaardige elementen aanbrengen waaruit kan blijken dat zij hun land van herkomst zijn ontvlucht of dat zij er niet zouden kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. Het komt aan verzoekers toe om de motieven uit de bestreden beslissingen aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe zij echter, zoals *infra* blijkt, in gebreke blijven. Verzoekers beperken zich in hun verzoekschrift louter tot het beklemtonen van de waarachtigheid van hun vluchtrelaas en het tegenspreken van de motieven en de conclusies van de bestreden beslissingen, doch in zijn geheel nalaten om concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die toelaten de geloofwaardigheid van hun voorgehouden asielaas te herstellen.

4.3.3.1. Het wordt niet betwijfeld dat verzoeker zich in Irak aangesloten had bij de peshmerga. Er kan echter geen geloof worden gehecht aan de problemen die verzoeker hierdoor meent te hebben gekend en waardoor hij samen met verzoekster hun herkomstland zou hebben verlaten.

Vooreerst wordt de geloofwaardigheid van verzoekers' relaas ernstig ondermijnd door het gegeven dat verzoeker ten aanzien van de Griekse asielinstanties een ander asielaas ten berde heeft gebracht, wat hij overigens expliciet erkend heeft tijdens het persoonlijk onderhoud. Hij verklaarde dat zijn asielmotieven hier anders zijn dan degene die hij in Griekenland had verteld en wees erop dat hij in Griekenland verklaard heeft dat hij door problemen op het werk als peshmerga zijn land was ontvlucht. Hij preciseerde dat hij er had verklaard dat hij tijdens een interview op de radio alles verteld had over het offensief dat plaatsvond na de dood van de overste Liwa Sherko. (NPO, p. 4) Waar zij er in hun verzoekschrift op wijzen dat zij door landgenoten werden aangeraden om te spreken over een zodanig ernstige gebeurtenis zodat de autoriteiten niet anders zouden kunnen dan hun een verblijfsvergunning te verlenen, trachten zij de verklaringen afgelegd in Griekenland ten onrechte af te doen als leugens en de verantwoordelijkheid hiervoor bij derden te leggen. Het spreekt voor zich dat verzoekers zelf de verantwoordelijkheid dragen voor de verklaringen die zij aflegden in Griekenland. Van een verzoeker om internationale bescherming, die een dringende nood aan internationale bescherming stelt te hebben, mag immers worden verwacht

dat hij wanneer hij in Europa om bescherming vraagt reeds van bij de aanvang alle elementen ter ondersteuning van zijn verzoek om internationale bescherming op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker de elementen die de directe aanleiding vormen van zijn vertrek of vlucht uit het land van herkomst. Hij dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste interview, daar op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de procedure internationale bescherming. Verzoekers kunnen bezwaarlijk ter verantwoording voorhouden dat zij slechts in de afgelopen zeven jaren hebben beseft dat zij eigenlijk beter de waarheid zouden spreken. Dat verzoeker de ware toedracht van zijn interview dat de aanleiding vormde voor zijn vertrek uit Irak niet zou hebben meegedeeld, terwijl hij bovendien op dat moment reeds kennis had van een veroordeling – verzoeker werd naar eigen zeggen vier dagen voor zijn vertrek uit Irak door een vriend ervan op de hoogte gesteld dat hij veroordeeld zou zijn (NPO, p. 6) – doet de wenkbrauwen fronsen. Het is weinig ernstig dat zij in hun verzoekschrift aanvoeren dat zij in Griekenland een zo ernstig mogelijk relaas naar voren wilden brengen, maar dan een veroordeling onvermeld zouden laten. Ook hun verklaring in het verzoekschrift, dat verzoeker ten aanzien van de Griekse autoriteiten zich in een dermate slechte mentale situatie bevond omwille van hun gevaarlijke reis en hij er stress had vanwege de slechte gezondheidssituatie van verzoekster kan geen verschoning zijn voor hun gedrag te meer nu dit geen steun vindt in de notities van het persoonlijk onderhoud. Gevraagd waarom hij in Griekenland zijn echte relaas niet zou vertellen, legde verzoeker uit dat hij dat relaas had verzonnen om een status te kunnen verkrijgen en daar te kunnen blijven (NPO, p. 5). Dat verzoeker en zijn echtgenote in Griekenland en in België aldus frappant tegenstrijdige verklaringen aflegden over de inhoud van zijn interview, zonder een aannemelijke verklaring te bieden voor hun eerder andersluidende afgelegde verklaringen ten aanzien van de Griekse instanties, doet op ernstige wijze afbreuk aan de geloofwaardigheid van het aangevoerde relaas.

Verzoekers staven hun – nochtans ernstige – aantijging dat het CGVS hun verzoek om internationale bescherming niet met de vereiste objectiviteit zou hebben beoordeeld niet. Zij brengen geen concrete gegevens aan waaruit blijkt dat het CGVS bevooroordeeld zou zijn geweest of dat hun verzoek om internationale bescherming niet eerlijk zou zijn behandeld. Uit de stukken van het administratief dossier en de bestreden beslissingen kan evenmin enige vooringenomenheid of enig gebrek aan objectiviteit worden afgeleid. Bovendien zijn de ambtenaren van het CGVS onpartijdig en hebben deze geen persoonlijk belang bij een positieve of negatieve beslissing ten aanzien van de verzoeker om internationale bescherming. Als dusdanig bieden zij de nodige garanties inzake objectiviteit. Het louter gegeven dat men tijdens het gehoor bepaalde kritische vragen stelt teneinde meer duidelijkheid te bekomen over bepaalde aspecten van het asielrelaas en/of de betrokkene confronteert met bepaalde ongeloofwaardige elementen in het asielrelaas, wil niet zeggen dat er sprake is van partijdigheid of vooringenomenheid. Uit het enkele gegeven dat de *protection officer* verzoeker, bij aanvang van het persoonlijk onderhoud, bevroegd heeft naar de redenen waarom hij in Griekenland zijn echte relaas niet zou hebben verteld, kan allerminst enige vorm van vooringenomenheid blijken, in tegenstelling tot wat verzoekers beweren.

4.3.3.2. De vaststelling dat verzoekers ten aanzien van de Griekse autoriteiten een andersluidend asielrelaas naar voren hebben gebracht buiten beschouwing gelaten, kan er evenmin geen geloof worden gehecht aan de door verzoeker voorgestelde gang van zaken. Verzoekers gedrag doet de wenkbrauwen fronsen. Dat hij enerzijds gedurende vier jaar niets zou durven te zeggen over de problemen in verband met de logistiek en dit naar eigen zeggen omdat hij zich bewust was van de consequenties en uit angst voor represailles - mensen werden opgesloten en mishandeld als ze kritiek gaven op de kwaliteit van het eten en opmerkten dat de plaats waar de eenheid verblijft vuil was (NPO verzoeker, p. 16) – maar dan anderzijds plotsklaps tijdens een vergadering waar iedereen aanwezig was, de pers te woord stond om die logistieke problemen aan te kaarten (NPO verzoeker, p. 14) getuigt wel degelijk van een bizarre wending. Nadat de *protection officer* hem ermee confronteerde dat voorgaande gedrag niet goed te begrijpen valt daar hij zich bewust was van de mogelijke gevolgen, geeft hij aan dat hij dacht dat de oversten niets tegen hem zouden doen omdat iedereen hem zou zien op de televisie (NPO verzoeker, p. 19). Met dergelijke uitleg biedt hij geen dienstige verantwoording voor zijn opmerkelijke en plots gewijzigde gedrag en houding. Indien verzoeker gerustgesteld zou zijn geweest door het feit dat hij zou worden uitgezonden op televisie, is het bovendien uiterst opmerkelijk dat hij geen idee blijkt te hebben of er een verdere verslaggeving werd gedaan over dat incident (NPO verzoeker, p. 19). Door in het verzoekschrift aan te geven dat hij gehoopt had dat hij beschermd zou zijn omdat hij publiekelijk zijn verklaringen had gedaan en aanstipt dat hij beseft dat dit een foute inschatting was, werpen zij op voorgaande vaststellingen geen ander licht. Evenmin doen verzoekers hiermee afbreuk aan de motieven dienaangaande in de bestreden beslissingen.

4.3.3.3. Voorts dienen ook de nodige vraagtekens te worden geplaatst bij verzoekers verklaringen omtrent een zogenaamde veroordeling. Niet alleen is het opmerkelijk dat verzoeker nooit zou zijn aangeklaagd of zijn opgeroepen om te verschijnen voor een rechtbank (NPO verzoeker, p. 19), daarnaast is het ook bevreemdend dat verzoeker, indien hij werkelijk op 27 augustus 2017 werd veroordeeld, geen problemen heeft gekend tot aan zijn besluit om samen met verzoekster hun herkomstland te verlaten bijna een maand later, namelijk op 21 september 2017 (AD CGVS, Verklaring, 22.12.2021, punt 37). Bovendien waren zij, ondanks de veroordeling waarin "*alle gerechtelijke autoriteiten wordt opgedragen de beschuldigde K.S.M. te arresteren waar hij zich ook bevindt*" (stuk 2 aanvullende nota) in staat om op legale wijze het land te verlaten via de luchthaven van Erbil en dit ongeveer één maand na zijn zogezegde veroordeling (NPO, p. 6-7). Verder is het uiterst eigenaardig dat verzoekers een dermate ingrijpende beslissing zouden nemen hun herkomstland te verlaten louter en alleen gebaseerd op het door een vriend of collega geuite vermoeden dat verzoeker zou zijn veroordeeld (NPO, p. 20). Dat verzoekers dit niet zouden nagaan en zich niet zouden vergewissen of er wel effectief sprake is van enige veroordeling (NPO verzoeker, p. 20) en dit pas zouden doen vier jaar later, nadat zij door de Belgische asielinstanties gevraagd werden door een bewijs van die veroordeling neer te leggen, tart alle verbeelding. Zoals aangestipt *supra*, kan er redelijkerwijze vanuit gegaan worden dat indien verzoeker werkelijk veroordeeld is, hij dit bij de Griekse autoriteiten kenbaar zou maken en dit te meer nu hij zelf aangeeft dat hij ervoor wilde zorgen dat door zijn verklaringen de Griekse autoriteiten niet anders konden dan hem een verblijfsvergunning te geven. Gelet op het geheel van voorgaande, kan geen geloof worden gehecht aan hun verklaring dat verzoeker werd veroordeeld voor het aankaarten van logistieke problemen tijdens een tv-interview. Het door verzoeker neergelegde vonnis (AD CGVS, documenten voorgelegd door de asielzoeker, stuk 7; aanvullende nota stuk 1, origineel van het Iraaks vonnis waarin verzoeker werd veroordeeld tot een gevangenisstraf en stuk 2, beëdigde vertaling naar het Nederlands van stuk 1) kan geen ander licht werpen op die vaststelling. Uit de vertaling ervan zoals weergegeven in de notities van het persoonlijk onderhoud (NPO verzoeker, p. 20) en zoals die blijkt uit stuk 2 bij de aanvullende nota, kan niet worden afgeleid dat verzoeker beschuldigd werd van het bekritisieren van (de logistieke werking van) de peshmerga. Verzoekers verklaringen worden aldus niet onderbouwd door het desbetreffende vonnis. Uit informatie gevoegd aan het administratief dossier (AD CGVS, landeninformatie, COI Focus: corruptie en documentenfraude, 20/05/2021) blijkt bovendien ook dat authentieke documenten frauduleus verkregen kunnen worden, doorgaans door omkoping van de bevoegde beambten, waardoor ook de bewijswaarde van originele Iraakse documenten zeer relatief is. Het wordt voorts niet betwist dat de identiteitskaarten, nationaliteitsbewijzen, woonstkaarten en huwelijksakte (AD CGVS, documenten voorgelegd door de asielzoeker, stukken 1, 2, 3, 4 en 6), zich enkel uitspreken over verzoekers identiteit, nationaliteit en burgerlijke stand, doch geen ander licht werpen op de beoordeling van hun vrees en vluchtrelaas. Evenmin wordt betwist dat de martelarenbadge van verzoekers moeder (AD CGVS, documenten voorgelegd door de asielzoeker, stuk 5) geen betrekking heeft op hun asielrelaas en dat de foto's van de borst van verzoekster (AD CGVS, documenten voorgelegd door de asielzoeker, stuk 9) enkel aantonen dat zij een ontsteking heeft. De badge (AD CGVS, documenten voorgelegd door de asielzoeker, stuk 8) voegt evenmin iets toe nu de tewerkstelling van verzoeker bij de peshmerga niet wordt betwist. De originele stukken gevoegd bij de aanvullende nota (stukken 3 t.e.m. 7) doen aan voorgaande vaststellingen geen afbreuk. Dat het geheel van documenten de appreciatie van de asielmotieven van verzoekers niet kan of vermag te wijzigen, zoals toegelicht in de bestreden beslissingen, wordt bijgetreden.

4.3.3.3. Verzoekers betogen dat verzoeker in Irak gevaar loopt om er het slachtoffer te worden van represailles vanwege de Koerdische partij PUK omwille van zijn kritische uitlatingen tijdens een televisieinterview, met name over de gebrekkige werking binnen de partij PUK. Zij zijn de mening toegedaan dat verzoeker gedurende zijn persoonlijk onderhoud wel degelijk een voldoende duidelijk zicht geboden heeft op zijn moeilijkheden met de peshmerga. Zij tonen echter niet *in concreto* aan welke motieven in de bestreden beslissingen niet correct zouden zijn en hun kritiek is niet meer dan een volharding in hun eerdere gezegden. Hun betoog werpt geen ander licht op voorgaande uiteenzetting en de motieven zoals weergegeven in de bestreden beslissingen.

4.3.3.4. Het geheel aan documenten, objectieve landeninformatie en de verklaringen van verzoekers in acht genomen en gezien in hun onderlinge samenhang, is het geheel aan de voormelde bevindingen voldoende determinerend om te besluiten dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers' vluchtrelaas en zij niet aannemelijk hebben gemaakt Irak te hebben verlaten omwille van een gegronde vrees voor vervolging. Verzoekers kunnen zich bijgevolg ook niet steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. Daarmee is dan ook komen vast te staan dat de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet niet zijn voldaan en dat bijgevolg

het voordeel van de twijfel niet kan worden verleend aan verzoekers. Zij kunnen zich evenmin dienstig beroepen op artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet.

4.4. Beoordeling in het licht van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een *“ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict”*.

Er wordt niet betwist dat er in Irak een gewapend conflict aan de gang is. Dit gewapend conflict spreidt zich niet uit over het hele land, maar speelt zich af in bepaalde gebieden. Uit de beschikbare landeninformatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Irak regionaal erg verschillend zijn. Bijgevolg moet bij de beoordeling van de nood aan bescherming van een burger de focus aldus worden gericht op de regio waar hij leeft (of de regio van bestemming) en op de beoordeling of deze persoon in deze regio of op de route daarheen een risico loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Verzoekers maken niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger, die terugkeert naar Irak, louter door zijn aanwezigheid op het Iraakse grondgebied een reëel risico op de in artikel 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging zou lopen.

Met betrekking tot het eventuele risico op ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet is het essentieel dat de verzoeker om internationale bescherming zijn herkomst uit de regio waar hij stelt dergelijk risico bij terugkeer te lopen aannemelijk maakt.

Tijdens het persoonlijk onderhoud verklaren verzoekers in Kirkuk gewoond te hebben tot aan hun vertrek uit Irak (NPO verzoeker, p. 6; NPO verzoekster, p. 3).

Na zorgvuldige lezing van de landeninformatie beschikbaar in het rechtsplegingsdossier, kan worden geconcludeerd dat er actueel in de provincie Kirkuk geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat elke burger die hiernaar terugkeert louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Uit de beschikbare landeninformatie blijkt niet dat het geweld aldaar een hoog niveau bereikt, waardoor er een hogere mate aan individuele elementen vereist is om aan te nemen dat een burger, wanneer hij terugkeert naar het grondgebied, een reëel risico zou lopen op een ernstige bedreiging van zijn leven of vrijheid. Dit wordt ook bevestigd in de *EUAA Country Guidance Note* over Irak van juni 2022 (p. 49, 195-198; 200-203), zoals vermeld in de bestreden beslissingen.

Verzoeker is heden 39 jaar oud en verzoekster is heden 31 jaar oud. Ze zijn vergezeld van hun twee minderjarige zontjes, die de leeftijd hebben van 9 en 6 jaar. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekers in hun herkomstland nog over een netwerk beschikken. Verzoekster staat in contact met haar ouders, broers en zussen, die bovendien geen problemen hebben gekend sedert hun vertrek (NPO verzoekster, p. 3). Verzoeker geeft in zijn aanvullende nota nog aan in contact te staan met zijn broer. Verzoekers verklaarden in goede gezondheid te verkeren (AD CGVS verzoekster, deel DVZ, Verklaring DVZ, 21.12.2021, punt 32; AD CGVS verzoeker, Verklaring DVZ, 22.12.2021, punt 32). Dat verzoekster een ontsteking aan haar borst gehad zou hebben, wat verzoekers trachten aan te tonen aan de hand van enkele foto's (AD CGVS, documenten voorgelegd door de asielzoeker, foto's vrouw), is niet van die aard om een verhoogde kwetsbaarheid te weerhouden. De foto's worden niet onderbouwd door een medisch attest en gaan aldus niet gepaard met enige objectieve diagnose. Evenmin kan met zekerheid worden vastgesteld dat ze betrekking hebben op verzoekers en wanneer en in welke omstandigheden zij werden genomen. Uit het rechtsplegingsdossier kunnen geen enkele indicaties worden ontwaard dat er bepaalde omstandigheden in hoofde van verzoekers aanwezig zijn die aangemerkt kunnen worden als een risicoverhogende factor.

Verzoekers tonen aldus niet aan dat er sprake is van een verhoogde kwetsbaarheid waardoor zij in vergelijking met andere burgers in Kirkuk over minder weerbaarheid beschikken om zich aldaar te beschermen of, indien nodig, deze bescherming te verkrijgen. Er zijn geen persoonlijke omstandigheden

voorhanden die tot gevolg hebben dat verzoekers, in vergelijking met een ander persoon, een verhoogd risico lopen op een ernstige bedreiging van hun leven of persoon als van het willekeurig geweld in voormelde provincie. Verzoekers laten ook in hun verzoekschrift na het bewijs te leveren dat zij specifiek zullen worden geraakt, om redenen die te maken hebben met hun persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in de provincie Kirkuk.

Op basis van voorgaande vaststellingen oordeelt de Raad dat er geen individuele omstandigheden zijn die tot gevolg hebben dat verzoekster een verhoogd risico loopt om slachtoffer te worden van willekeurig geweld in Kirkuk.

Gelet op het voormelde, tonen verzoekers niet aan dat er in hun geval zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar hun land en regio van herkomst een reëel risico zouden lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Verzoekers brengen in hun verzoekschrift geen informatie bij waaruit kan blijken dat de inlichtingen waarop voorgaande analyse is gebaseerd niet langer actueel of correct zouden zijn, of die de gemaakte appreciatie kan weerleggen of in een ander daglicht stellen.

In het rechtsplegingsdossier kunnen evenmin andere elementen ontwaard worden waaruit zou moeten blijken dat verzoekers in aanmerking komen voor de toekenning van subsidiaire bescherming overeenkomstig artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.5. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoekers niet als vluchteling kunnen worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komen voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.6. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken om over de grond van het beroep te kunnen oordelen. Verzoekers hebben evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissingen zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissingen te vernietigen en de zaken terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissingen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes februari tweeduizend vierentwintig door:

I. FLORIO, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
C. VAN DEN WYNGAERT, griffier.

De griffier, De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

I. FLORIO